Občasník obyvatel a přátel obce Česká

Zprávy z České

Vážení spoluobčané, milé děti!

Ráda bych vás na konci školního roku pozdravila a popřála co nejhezčí prázdniny. Zvláště pak našim mateřáčkům, které jsme na zahradní slavnosti vyprovodili do veliké školy. Čekají je poslední velké prázdniny před novou etapou života. Tak ať se jim vydaří!

Ale vlastně nikdy přesně nevíme, jestli i nám dospělým život nepřinese nějakou novou etapu; v jistém smyslu asi nikdy nepřestaneme být dětmi, které objevují neznámé, s klopýtáním se učí nové věci a alespoň občas si rády hrají.

Chtěla bych vás už teď pozvat na jeden takový hravý den. Po přestávce totiž opět proběhne v Lelekovicích Olympon, sportovní klání mezi obcemi Česká, Lelekovice a Vranov. Můžete si vybrat z několika disciplín a prázdniny jsou ten nejlepší čas, kdy se dá ještě potrénovat. Nebojte se ale hlásit, i když si nejste jistí svým výkonem, tabulkové výsledky rozhodně nejsou tím nejdůležitějším, o co na Olymponu jde. Užijeme si především zábavy, radosti ze setkání, a ještě u toho protáhneme tělo. A ti, kteří se přece jen už na atletické výkony necítí, zase můžou podpořit své družstvo fanděním a vytvořit atmosféru, bez které by to nebylo ono. Sportovce prosím, aby kontaktovali Milana Pavelku, který naše družstvo dává dohromady. Těším se, že se na Olymponu uvidíme!

Krásné léto plné pohodových zážitků přeje

Jana Chiniová, vaše starostka

OLYMPON 2023

„O putovní pohár obcí regionu Ponávka“

Svazek obcí Ponávka srdečně zve všechny sportovní nadšence na již 3. ročník klání mezi obcemi Česká, Lelekovice a Vranov.

Termín: **9. září 2023, areál u hasičky v Lelekovicích**

Obec Česká hledá zájemce v reprezentování naší obce v několika sportovních disciplínách:
Jednotlivci - běh na 60 m, skok do dálky, střelba ze vzduchovky, štafetový běh 4 x 250 m
Týmové sporty - volejbal MIX, petanque.

Informace a přihlášení na: olymponceska@seznam.cz nebo
Milan Pavelka – tel.734 641 091.

Zahradní slavnost v MŠ s pasováním školáků

Buďme k sobě ohleduplní!

Letní počasí vždy láká k večernímu posezení pod širým nebem a ve stínu pod lípou po takovém parném dni pivo obzvlášť chutná. Je pak ale snadné „zapomenout se“ při halasném hovoru pozdě po desáté hodině, kdy už ti, kteří ráno musí vstávat, potřebují spát. Nejde ani tak o to, že i zákony myslí na zdraví občanů a stanovují dobu od 22 hod. večer do 6 hod. ráno jako dobu nočního klidu, takže dodržování může vymáhat policie a hrozí několikatisícová pokuta. Volat policajty je až ta krajní možnost, kdy selhává obyčejná lidská domluva. Zkusme být, prosím, k sobě ohleduplní, bez zbytečných naschválů a s trochou porozumění.

Hodové zahrávky

V SOBOTU 2. 9. 2023

OD 19.00, VSTUPNÉ 100,-

SOKOLOVNA ČESKÁ

CM FRIŠKA z Kyjova

KNIHOVNA ČESKÁ

OTEVÍRACÍ DOBA O PRÁZDNINÁCH

út 18. července
út 25. července

út 8. srpna
út 29. srpna

vždy 17:00-18:30

Krásné a odpočinkové léto vám přeje
L. Chadimová

Obecní knihovna Česká ve spolupráci s Obecní knihovnou Lelekovice

si vás dovoluje pozvat na workshop pro rodiče, učitele
a pracovníky s dětmi

KYBERDÍTĚ A JEHO SÍTĚ

ANEB
JAK SE ZORIENTOVAT V KYBERSVĚTĚ

20. září 2023 v 17:00 hod.
Komunitní centrum Česká

- Jaká rizika hrozí mému dítěti při používání internetu?
- Jaké nástroje mohou pomoci nastavit hranice v používání médií?
- Jaká je zdravá míra trávení času dětí na internetu?
- Jak jsou na tom se svými dětmi ostatní a co jim funguje?

Program bude realizován pod vedením certifikovaného lektora preventivních programů: Lenka Hájková, DiS.

HOPE 4KIDS

Hope4kids, z.s.
Vybíralova 969/2, 198 00 Praha 9
IČ: 70104891
Statutární zástupce Ing. Eliška Krmelová
Číslo akreditace instituce: MSMT- 20199/2020-1
© Hope4kids – www.hope4kids.cz

KYBERDÍTĚ®

Komunitní centrum

Jana Šťastná z KC informuje:

Hledáme dobrovolníky do Komunitního centra v České
Trávit svůj volný čas pomocí někomu, kdo ji potřebuje, přináší radost hned dvakrát. Těm, kteří pomoc přijímají, i těm, kteří sami pomáhají. Pokud máte o dobrovolnictví zájem, přijďte za námi do Komunitního centra a najdeme spolu pro vás vhodnou aktivitu.
Jaké dobrovolnické aktivity plánujeme?
Doučování
Podle zájmu chceme od podzimu zavést 1x – 2x týdně doučování matematiky, českého jazyka a angličtiny pro žáky I. i II. stupně.
Poskytneme prostor, zázemí, organizační zajištění.
Máte čas a chuť pomáhat dětem z České a okolí zvládnout školní učivo? Napište nám na ceskakc@gmail.com nebo zavolejte na telefon 607 170 464.
Společně strávený čas
Někdy se může stát, že pouhá přítomnost další osoby, její naslouchání a pozornost jsou přesně to, co druhý člověk potřebuje. Máme mezi sebou lidi, kteří nemají příbuzné nebo jsou daleko a chybí jim obyčejný lidský kontakt.
Máte zájem pomáhat touto cestou? Napište nám na ceskakc@gmail.com nebo zavolejte na telefon 607 170 464.

Příprava dětí na zkoušky na střední školy
Obec Česká chce pomoci studentům/žákům s přípravou na náročné přijímací zkoušky na střední školy. V Komunitním centru bude pod vedením zkušených firemních lektorů probíhat příprava na Scio testy:

- 12 lekcí po 45 min. ČJ
- 12 lekcí po 45 min. MAT
- Kurz bude probíhat v týdnech mezi říjnem a březnem
- čas výuky v týdnu přibližně od 16:00 – 17:30 hod
- cena kurzu 2 000 Kč / studenta, ve skupině by bylo maximálně 15 studentů/žáků. Pokud se nebude účastnit minimálně 11 studentů, nebudeme kurz otevírat (obec na každého žáka/studenta přispěje z obecního rozpočtu, běžná cena je od 4 000 – 5000 Kč na studenta)

Máte zájem o přípravu na víceletá gymnázia? Máte zájem o přípravu na střední školy?
Napište nám na ceskakc@gmail.com nebo zavolejte na telefon 607 170 464.

Deskohraní a šití
Na podzim bude pravidelně v Komunitním centru probíhat deskohraní pro děti i dospělé a šití. Chcete se přijít pobavit? Chcete se něco nového naučit a tvořit? Těšíme se na vás!

Mediace
Mediace je způsob pokojného řešení sporů dvou stran, kdy mediátor vstupuje do sporu jako zprostředkovatel. Pomáhá stranám hledat nové cesty řešení. Může se jednat o spory např. mezi školou a rodiči nebo sousedské spory. Zajistíme pro vás prostory Komunitního centra i mediátora? Napište nám na ceskakc@gmail.com nebo zavolejte na telefon 607 170 464.

Chcete se s námi pobavit a inspirovat v Ivančicích?

Pojeďte s námi autobusem z České na návštěvu Střediska volného času do Ivančic.
Kdy? V sobotu 14. října 2023 od 8.30 do cca 15.00 hod
Co nás čeká? Zahrajeme si deskové hry, v kutilské dílně si můžeme vyrobit něco ze dřeva, v šicí dílně ušít dáreček a i jinak tvořit a hrát si s průvodci z SVČ. Dáme si výborný oběd a prohlédneme si Ivančice.
Pro koho? Pro rodiny s dětmi, malé i velké, děti i seniory… pro všechny, co jsou tvořiví a rádi si hrají.
Pořádá obec Česká a Komunitní centrum v České.
Zájemci se mohou hlásit na ceskakc@gmail.com nebo telefon 607 170 464.

Ohlédnutí za uplynulými akcemi

Den řemesel

Den Ponávky

Nová vyhlídka v Lelekovicích na Pasekách

Vlevo kovboj jménem Aleš a šerifové z České
Vpravo zatraceně propečený špekáček se svou autorkou

Trpasličí stezka

KLAS – Seniorská olympiáda

Výlet do Kutné Hory

Sokol po válce a sokolovna: bude se stavět!

Poválečné budovatelské odhodlání k obětem pro nově vzniklou republiku je znát i ze zápisů schůzí místního Sokola. Dá se říct, že občas to nadšení připomíná až náboženské zanícení. Tak už 7. prosince 1918 bratr Komárek z Evanovic nabádá naše bratry k jakémusi půstu na počest tatíčka Masaryka: *K uvítání pres. Masaryka jest potřeba jistého sebezapření. Musí se každý vzdát na 1 rok hraní karet, pití piva, kouření a tance.* Prezident Masaryk byl tehdy vnímán když ne skoro jako bůh, tedy alespoň jeho svatý. O tom svědčí i dar z r. 1920: *Br. Smisitel Jan věnuje jednotě obraz „Sen presidenta Masaryka", za nějž se mu vzdává srdečný dík. Obraz tento se nechá zarámovat a vyvěsí se do tělocvičny.*

Bratr Jan Smisitel byl jedním ze tří ruských legionářů, které sokolská obec srdečně přivítala v létě 1920: *V posledním měsíci vrátili se sibiřští legionáři br. Smisitel Jan, br. Kolář Adolf a br. Werner Antonín, kteří byli uvítáni veškerým členstvem a vším občanstvem. Uspořádán průvod vesnicí k jejich domu, kde byli uvítáni br. vzdělávatelem za jednotu a sestrou náčelní za ženy.*

Teď teprve Sokol dosáhne svého rozletu, je tu nová republika, nové symboly, noví hrdinové. Byli to právě sokolové (br. Kosina), kteří jako první navrhli v červenci 1920 změnu německého jména obce (Cinsendorf) na české, o kterém se mělo hlasovat. Se všemi starými pořádky bylo třeba se rozloučit; na valné hromadě 1919 rovněž br. jednatel Fr. Kosina navrhl*, by se ve schůzích netrpěla německá slova. Kdo promluví německé slovo, musí zaplatit pokutu 10 haléřů ve prospěch odboru. Záznam o tom povede ve schůzích br. starosta (Fr. Vojta st.), ve cvičení br. náčelník (Ed. Vojta).*

Na druhou stranu žádnými fanatiky, jak by se mohlo zdát, zase nebyli: když sestra Foppová při přípravě besídky (1920) navrhla, *by do programu byla zařazena některá hudební a pěvecká čísla, k nimž se s br. Kolářem Ad. a p. Eisenhutem propůjčí a táže se, je-li přípustno, by p. Eisenhut jako německý národovec při tom účinkoval*, odhlasovali sokolové, že ano.

Přísnost církevních řádů trochu připomíná i vyžadování kázně uvnitř sokolstva. A bylo to padni komu padni, důtku dostal klidně i bratr náčelník, když bez omluvy nechodil cvičit a na schůze. Sokolové dbali na svoje renomé a neváhali se rozloučit s tím, kdo nesplňoval jejich nároky. Většinou se to ale obešlo mírnějšími tresty, tak např. důtkami byli potrestáni bratři, kteří přislíbili účast na veřejném cvičení a pak nepřišli, nebo odvedenci, kteří byli předem varováni, *by se při odvodu chovali slušně a po sokolsku, zvláště mimo vesnici*, ale oni se přesto *po sokolsku nechovali*.

Vybudovat kázeň dalo práci, zvláště u rozjívené mládeže si občas cvičitelé stýskali a došlo i na intervenci u rodičovstva (srpen 1919): *Slova se ujímá cvičitel žactva br. Mazáč Jos., který si stěžuje na některé žáky pro neposlušnost ve cvičení, zvlášť na Mičánka Jos. a Baumana Emila a navrhuje by se uvědomili o tom jejich rodičové.*

Zavolán otec Bauman, který slíbil pokárání svého synka a odporučuje bezvýminečnou poslušnost ve cvičení. Občan Mičánek otec zmíněného žáka se na pozvání do schůze nedostavil, jen nemístnými poznámkami se vůči „sokolu" ohradil, protož synek jeho až na další ze cvičení vyloučen. Br. jednatel navrhuje, by při každém cvičení žactva byl přítomen některý člen z výboru a dbáno úplnému pořádku ve cvičení. Ve cvičení nemá se trpět žádný, mimo těch kterých cvičících bratří neb sester. Návrh jednohlasně přijat.

Dokonce i sestra náčelní s děvčaty měla obdobné problémy: *Cvičí se pravidelně. Sestra náčelní* (Marie Foppová) *přeje si dozoru při cvičení, jelikož sama nestačí k zavedení pořádku. K tomu poznamenává br. jednatel, že skutečně při dozoru shledal, že ve cvičení je velký nepořádek. Věc vzata na vědomí a rozdělen dozor.*

Jinak ovšem lze o tom, že si naši bratři brali výzvy br. Komárka k asketickému životu úplně k srdci, trochu pochybovat. V r. 1919 pořádali sokolové v obci hned dvoje hody, Mladé a Kateřinské. Bratr Brýdl nacvičil se sokoly divadlo, veselohru Zmatek nad zmatek, která měla být sehrána 7. prosince, a Paličovu dceru na 8. prosince. Nevím, jestli zvláště tou rozvernou veselohrou přece jen v Evanovicích trochu nepopudili, protože jak kronika poznamenává: *Nebylo to však možno, poněvadž jednota Evanovská nezapůjčila jeviště.* Nakonec se obrátili o pomoc ke Kuřimákům a obě představení se sehrála o týden později.

Divadlo hrávali i malí sokolíci, v prosinci 1920 se ohledně toho ale seběhla škaredá hádka: br. Adolf Kolář byl dotčen, že pro role byli vybráni žáci a dorostenci, kteří cvičit nechodí a nebo byli vyloučeni, a že on jako jejich cvičitel nebyl k rozdělování rolí vůbec přizván. Br. Němec byl naopak pohoršen, že br. Kolář dal průchod svému hněvu před dětmi a tím je strhl ke vzdoru, takže teď nechtějí cvičit. Což ovšem br. Kolář vyvrací, žáci prý odmítají cvičit, protože se cítí ukřivděni, poctivě cvičili a přednost pro divadlo dostali jiní. *Na to povstalo rozjitření všech přítomných, že další vedení schůze bylo nemožné, pročež schůze skončena v ½ 11 hod. večer.* Mela to byla asi veliká, protože na závěr zápisu není připojeno ani tradiční sokolské zvolání *Na zdar!*, jako tomu bylo doposud s železnou pravidelností u všech ostatních záznamů.

Docházka do cvičení ale začala váznout u všech, a tak v r. 1920 br. Kosina navrhuje, *by zavedeno bylo povinné cvičení mužů i žen a sice u mužů do 25 roků, u žen do 24 roků, výjimka neb omluva jest jen nemoc, neschopnost neb nesvobodný stav. Návrh tento jednohlasně přijat.*

Problém byl ovšem také s prostorem ke cvičení. V létě se samozřejmě cvičilo v Horce, v zimě ale bylo třeba hledat útočiště pod střechou (leden 1920):

Vyjednáváno s br. Baumannem, by dovolil cvičení v sále hostince, což po delším zdráhání smluveno následovně: Br. Baumann dovolí cvičení v sále hostince po celou zimní sezonu kdy toho bude potřeba dle rozvrhu cvičebního, který br. náčelník se sestrou náčelní vyhotoví. Naproti tomu jednota naše převezme veškeré čištění této místnos-

ti pokud cvičení bude trvat do své režie a sice: jednou za měsíc úplné čištění tj. umytí podlahy, oken, stolů, židlí a oprášení celé místnosti, při špatném počasí neb dle potřeby i umytí podlahy vícekrát. Světlo si pořídí jednota sama (nakupoval se karbid).

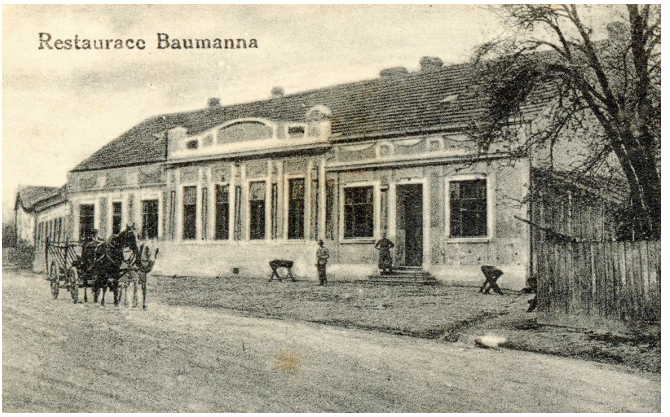

Tyto prostory ale nebyly úplně vyhovující od samého začátku:

Zpráva hospodáře: Za měsíc duben umýván dvakrát sál. Dále oznamuje, že místnost k uchovávání nářadí nedostačuje, poněvadž tam nářadí velice trpí. Odpovězeno, že za dnešních poměrů jinou místnost pořizovat nelze a navrženo, by žerď hrazdová, která trpí nejvíc, byla odnášena po cvičení vždy do domu některého bratra. Později sestra Foppová propůjčí sama doma jednu světnici k uschování nářadí.

V další sezóně už bratr Baumann zvedl své nároky (podzim 1920): *Jednání s br. Baumannem o zapůjčování sálu pro další sezonu: br. Baumann svoluje, ale za starých podmínek nechce. Ujednáno zaplatit paušálně 100 K ročně podle jeho požadavků.*

Jenže ani tato úmluva neměla dlouhého trvání, a tak se březnová schůze r. 1921 neodehrávala v sále hostince, jak bylo zvykem, ale doma u sestry Foppové. Baumannovi totiž sokoly vyhodili:

Br. Němec ostrými slovy odsuzuje jednání p. Baumanna a poznamenává, že aféra tato byla zúmyslně vyvolána, jelikož dle vyjádření br. Koláře zabraňovala mu pí. Baumannová v zametení sálu a vyklizení židlí s poukazem že si to udělají sami a teď vzato bylo toto za podklad a důvod k vykázání Jednoty z hostinských místností. Taktéž sestry potvrzují výroky pronesené pí. Baumannovou, že nechtějí Sokola ani kdyby platil 1 000 Kč měsíčně. Jelikož byl zde projeven zřejmý úmysl za žádných okolností napříště sál hostince ku cvičení nepronajati, béřou shromáždění toto s politováním na vědomí a usnáší k návrhu br. kapitána Smisitele na následujícím: dle kolujících zpráv mají býti zrušeny léčebné ústavy města Brna v lese Strážná a baráky tyto odprodány. Usneseno ihned se o věci informovati a podniknouti veškeré kroky k získání jednoho z těchto baráků na prozatímní tělocvičnu.

Už na další schůzi v dubnu ale br. kap. Smisitel podává zprávu, že baráky ve Strážné se rušit nebudou, naopak se přistaví další. Dále líčí své dojmy z rozhovoru s župním starostou br. Krejčím, který našim sokolům dává za pravdu, že návrat do hostinské místnosti je nemožný a je třeba obstarat si vlastní cvičební sál, a že prý župa Rastisla-

vova zakoupila prý dva baráky, je třeba zjistit, za jakou cenu. Dále br. Smisitel coby kapitán čs. vojska získává u jeho správy tip na další baráky, které se budou v Brně likvidovat. Vypadá to jako nejschůdnější cesta, získat za dobrou cenu některý z nich. Řeší se finanční stránka – je dohodnuto, že část zainvestují sami členové, částečně vypomůže ČOS a na zbytek se vezme úvěr.

Těžko říct, jak to tehdy bylo, jestli paní Baumannová, které asi hlomoz v hostinské místnosti vadil (dovedeme si představit, že když i sami cvičitelé přiznávali problémy s nekázní svých svěřenců, jaký tam mohl být rambajs) a tak se občas neudržela, postupně vychladla, nebo si Baumannovi spočítali, že by jim v obci mohl vyrůst konkurenční podnik, každopádně kronika zaznamenává vstřícný krok ze strany manželů Baumannových, kteří se snažili se sokoly usmířit a nabídnout jim opět své prostory k dispozici:

Br. kapitán Smisitel promlouvá o tom, že není a nezná jiného východiska nežli setrvati na započaté dráze, pracovati k úplnému osamostatnění jednoty ohledně místnosti a hleděti zbudovati si svůj vlastní krov. Br. Kolář Ad. oznamuje, že byl požádán paní Baumannovou by přednesl její žádost ve schůzi že jest ochotna dáti Jednotě opět k dispozici své místnosti. Též sestra Foppová byla paní Baumannovou o toto žádána. Br. Smisitel navazuje k tomu že není možno tuto žádost bráti na vědomí jelikož bychom se sami před celou veřejností zesměšnili a ostatně jest třeba dbáti dřívějších usnesení. Br. Němec Josef k tomu prohlašuje, *že výstupy které se mezi jednotou a p. manžely Baumannovými odehrály by se v krátké době zase opakovaly a za čtvrt roku bychom se ocitli zase tam kde jsme totiž na dlažbě.* Mezitím dorazí na schůzi zpozdivší se br. starosta a opakuje tutéž žádost pí. Baumannové, zdá se, že jí na urovnání sporu velice záleží a bojuje na všech frontách. Ale je už pozdě, pro návrat do hostinských místností se při hlasování nevysloví nikdo z přítomných. Dost možná to bylo ale především vlivem nadšení br. kap. Smisitele, který se do nápadu stavět tělocvičnu už tak zakousl. Jeho zkušenosti ze Sibiře mu dávaly za pravdu, že žádný úkol není dost veliký, když je dostatek odhodlání. Asi hrdinovi mnoha bojů a respektovanému veliteli bylo silně proti mysli, aby se jako vypráskaný pes pokorně vrátil zpět do zapůjčené místnosti, přestože paní Baumannová zjevně vstřícné kroky podnikala. A ostatní stáli za ním.

Stavba sokolovny v Cinsendorfu. V týdnu před velikonocemi octla se jednota na dlažbě. Nebylo místnosti cvičební, nebylo kde složit majetek jednoty. Podán návrh na zbudování vlastní sokolovny a od všeho členstva s nadšením přijat. Členstvo chopilo se motyk, lopat a kladiv. Již v neděli 28. tm. bude položen při celodenní slavnosti základní kámen.

Aféra se tehdy dostala dokonce v krátkých zprávách na stránky Lidových novin. Nejprve oznámení sokolů, následuje reakce hostinského Baumanna

Sokolovna v Cinsendorfě. Ke zprávě otiskuté 21. tm. oznamuje se nám, že sokolská jednota nebyla před velikonocemi vyhozena na dlažbu z hostince p. Baumanna v Cinsendorfě, nýbrž že se vystěhovala sama pro neshodu o úklid místnosti před velikonočními svátky.

Jméno sokolského náčelníka Adolfa Koláře i sestry náčelní Marie Foppové postupně vymizelo z obecní paměti, i když právě oni dva byli v dobách počátků asi největšími tahouny, co se týká sokolského cvičení. Oba se ale poměrně brzy z obce odstěhovali.

Adolf Kolář se narodil v České na čísle 39, kam se ze Závisti přistěhoval už jeho dědeček František. Adolfova matka zůstala svobodná, ačkoli měla dva syny (kromě Adolfa ještě staršího Josefa) a vychovávala i svou neteř Jenku (tu najdete jako holčičku na fotce valné hromady Sokola 1921). Josef se oženil v Kuřimi, i Adolfa osud zavál jinam, zato Jenka se v České provdala za Františka Bartoše (Bartošovi od Silvínů, č. 31) a měli tři děti – Honzu, Milana a Marii (Janu) Bartošovy. Jana si vzala Bohuslava (Boba) Slámu, takže rodinu tu Adolf Kolář stále má, i když ne podle jména.

Adolf se vyučil houslařem u Lídla v Brně, kde postupně pomáhal i ve vedení kanceláře. Brzy byl ale povolán na vojnu, do první světové války, poslán na východní frontu, kde v r. 1916 v Berestečku přešel do ruského zajetí a dostal se do tábora v Tjumeni. Nechal se najmout na práci ke statkáři v nedaleké vesnici, když se však dočetl o slavné zborovské bitvě, nadchnul se a zatoužil stát se také členem formujícího se čs. vojska. Přihlásil se do transportu, který měl odcestovat k posílení legionářů na

Cvičitel žáků a dorostenců Adolf Kolář (úplně vlevo) se svým družstvem. Ačkoli byl atletické udržované postavy, trápily ho zdravotní problémy, kvůli kterým musel dokonce opustit své původní povolání.

západní frontě ve Francii, to se však už nepodařilo. V 6. Hanáckém pluku se probíjel přes Sibiř a vrátil se s ním nakonec i domů, dva roky po konci války. Po návratu pracoval opět jako houslař u Lídla, kde vedl kancelářsky i celou dílnu. Zdraví mu však přestalo sloužit a na doporučení lékaře si hledal zaměstnání na čerstvém vzduchu. Tak, jak sám popisuje ve svém krátkém životopise, se stal z houslaře hajný. Z České se stěhuje do zapadlé vesnice Vlkov nedaleko Březové nad Svitavou. Pracuje sice na zdravém vzduchu, finančně si ale jako zaměstnanec Městských vodáren v Brně velice pohoršil. Vodárny oblast obhospodařují, protože v blízkosti jsou významná prameniště pitné vody právě pro Brno. Jim nakonec musela ustoupit i starobylá vesnice Muzlov (Muslau), která byla srovnána se zemí. Muzlov č. 22 byl posledním zjištěným místem pobytu Adolfa Koláře (1938). Jestli zde v objektu brněnských vodáren působil stále jako hajný, nebo se vrátil k výnosnější kancelářské činnosti už nevíme, stejně jako to, kam se odsud poděl dál. Každopádně v roce 1969 byl z hygienických důvodů i tento dům odstraněn, stejně jako byly už předtím vysídleny a odstraněny ostatní domy obce, jež zanikla ve prospěch vody, kterou z březovského vodovodu stále pijeme. Její život alespoň na webových stránkách *muzlov.cz* oživil pan Milan Vítkovič; najdete tu plno zajímavostí i krásných fotografií.

Aspoň tolik tedy z informací, které se nám o životě Adolfa Koláře podařilo získat především z jeho materiálů ve Vojenském historickém archivu v Praze. Pokud někdo ví o osudu tohoto našeho rodáka nebo jeho rodině něco dalšího, budeme rádi, když se o informace podělí.

O sestře náčelnici Marii Foppové, stejně jako o hlavním činovníkovi na kulturním poli našeho Sokola Josefu Brýdlovi, si něco málo řekneme zase příště.

Podobenka Adolfa Koláře ze vzpomínkové publikace 6. Hanáckého pluku, 1938

Zpravodaj obce Česká. Ev. č. MK ČR E 21297. Neprodejné! Vydává OÚ Česká nákladem 440 výtisků. Připomínky, příspěvky a podněty: e-mail hruskadada@seznam.cz nebo tel. 605 121 428 (D. Hrušková) nebo doručte na OÚ Česká. Redakční úpravy vyhrazeny. Za dodané hotové plakáty odpovídají autoři.
Uzávěrka dalšího čísla: 15. září 2023